

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Exemplvm Sacrae imperatoriae per Aristolaum tribunum & notarium
missae ad Ioannem Antiochenum episcopum, de sanctarum ecclesiarum
pace & vnione constituenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

ANNO CHRISTI 431.

ΙΣΟΝ ΘΕΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Διοσκαλῆτος δι' Αρειολάου τριβουνοῦ, καὶ νοταρίου, Ἰωάννη Ἐπισκόπου Αντιοχείας πρὸς τῆς εἰρήνης ἕνεκα τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν.

Αὐτοκράτορες Καίσαρες, νικηταί, Ἰσπαυδοῦροι, μέγιστοι καὶ ἀεισέβαστοι, Θεοδόσιος καὶ Οὐαλεντινιανός, Ἰωάννη Ἐπισκόπου Αντιοχείας.

ΣΚΟΠΟΣ ἡμῖν τῆς εἰρήνης τὸ κατόρθωμα· ἵνα δὴ τῶν Ἐπι-
 δόμασι τῶν ἐαυτῶν ἐπίμυθοι, διω-
 κῶς πληροῦν ἐπαγγέλωμεν. Ἰσὶς τε
 ἄλλοις πάντας ἀνθρώποις, ὡς διὰ
 * τῆς ἱερέως περιβαλλόμενοι, δι-
 δάσκον οὐ παύεσθε. καμρόσ οὐκ, ἐπι-
 δὴ τῶν ἡμῶν ὀκλαζέιν, ὅθεν ἐκ
 ἐχθρῶν, συμβέβηκεν, εἰς τὸ πρὸς
 * ἀνάγκη, εἰς ὅσον ἄλλοις ἅπαντας
 * ἐνομιζόμεν ὡς περιε-
 μως ἐλάβομεν. περιεμωσὶς γὰρ φθικτὸν
 καὶ ἀπεροσδοκίτην ἐπὶ τῶν ἡμετέρων
 καὶ ἐν σὺν ἡμετέροις, ἱερέων τῆς ἀληθοῦς
 θρησκείας διχόνοια, ἥτις καὶ πᾶσαν
 διηγήσεως διώκειν ὑπερβέβηκεν.
 ὅτε γὰρ ἡλιόθεν παντοία καὶ μέγισ
 * ὑποψίας περιελαβεθήσεσθαι φιλο-
 νεκία, καὶ τὸ τῆς τελειότητος ἐνώ-
 * παρακολουθήσειν συμπέρα-
 σμα, τότε διαστάσεως καὶ μεγίστου
 δουρῶν περιελάσας ὄξηφθισαν. ἀ-
 δημοσία τριγυροῦν ἐν τῶν περιεμω-
 πῶν, καὶ πολλῆς ἀθυμίας ἀφορμῆ,
 τὸ ὅσον διδασκάλους τῆς ἐκκλησιασ-
 τικῆς εἰρήνης, καὶ τῶν πηγῶν τῆς ὁ-
 μοιοῦσας εἰς ὅσον διχονοίας τραπῆ-
 ναι, ὡς δεῖσθαι τῶν αὐτοῖς περιετρε-

EXEMPLVM SACRÆ
 imperatorie per Aristolaum
 tribunum & notarium missæ
 ad Ioannem Antiochenum
 episcopum, de sanctarum
 ecclesiarum pace & vnione
 constituenda.

Imperatores Cæsares, victo-
 res, triumphatores, maximi,
 semper Augusti, Theodosius
 & Valentinianus, Ioanni
 episcopo Antiochiæ.

ANIMI nostri scopus, colla-
 psæ pacis redintegratio est;
 quam vos iuxta vitæ vestræ in-
 fitutum profitemini; ceterosq;
 omnes, utpote * caritatis causa
 ad sacerdotium adsciti, docere
 nunquam desinitis. Quia ergo
 hanc, unde minime decebat,
 * turbati contigit, operæ precii
 visum est ad id vos urgere, ad
 quod alios vniuersos, si quidem
 admonerentur, alacriter ventu-
 ros nihil dubitamus. Res ete-
 nim detestanda, planeque inex-
 pectata nostris temporibus ac-
 cidit; nempe sacerdotum veræ
 religionis discordia, & ea qui-
 dem tanta, ut omnem narratio-
 nis modum excedat. Enimvero
 cum spes erat fore, ut omnis
 omnino contentio vel ad mini-
 mam suspicionem vsque e me-
 dio faceretur, perfectæque v-
 nionis fructus exurgeret, tum
 grauia dissidiorum tumultua-
 tionumque incendia exarserunt.
 Vehemens proinde ægritudi-
 nis, magnique mœroris occa-
 sio ea ex re nobis offertur, quod
 ecclesiasticæ pacis doctores,
 ipsique concordie fontes eo
 discordiarum prolapsi sint, ut
 talibus indigeant qui illos suo

Ca. XXIV.

* eius causa,

* collabi

* ἀνάγκη
 ἰσὶς

* ἰσὶς
 ἰσὶς

* ὑποψίας

* ἀπεροσ-
 δοκίτην

hortatu eius rei commonefaciant, quam pro officii sui ratione prædicare debuerant. Quapropter huius tanti mali exitum inde inuenire sperantes, vnde originem traxit, enixeque ac diligenter, vt hoc conficiatur, curantes, ne hoc contentionis vitium latius ferpat; consilii hoc cepimus, sanctissimo celebris ciuitatis episcopo Maximiano, ceterisque omnibus qui in ea comperti sunt sanctissimis episcopis, & vniuerso illorum clero in eandem ac nos sententiam conuenientibus, ad orthodoxæ fidei membra, quæ ante bene vnita, infelicis casus interuentu misere diuulsa sunt, denuo conglutinanda, vt vos, hoc est, tu & Cyrillus religiosissimus Alexandriæ episcopus, inter vos conuenientes, omni similitate molestaque contentione, quæ inter vos exarsit, deposita, ad pristinam concordiam rediretis; cum prædicti piissimi episcopi sponderent, si Nestorii depositioni subscriberes, illiusque doctrinam anathematizares, fore vt omnis altercationis materia mox e medio tolleretur; Cyrillusque sanctissimus Alexandriæ episcopus cum suis, & sanctissimus Cælestinus quoque gloriosæ Romæ episcopus, ac reliqui omnes, quotquot vbique sunt orthodoxæ fidei sacerdotes, cum tua pietate ad communionem redirent: ceteris, si qua forte erunt quæ emendationem desiderent, facile eam solutionem suscepturis, quam vos ipsi necessario sumentes, & simul vobis priuatim & communiter omnibus persuadentes, afferetis.

πόντων*, ὥστε μεμνηῶσαι τούτων, ἀπὸ
πρὸς θεοῦ ἐτάχθησαν. τὴν ποσούτου
ποίνω κακοῦ λύσιν, ὅθεν καὶ τὴν
ἁγίου* ἔχον, ὑπέδειξαν πρὸς θεοῦ
σαντες, ἐπιμελῶς ὅπως αὐτοῖς
καὶ ὁρθωτικῆ φρονήσαντες· ἵνα μὴ
ἔρπον* ἱπὸ πλέον νεμνηθῆ ἡ τῆς φι-
λονεικίας ἐλάττωμα, τὸ ἐσκοπή-
σαμην, πάντων ἡμῶν συνδραμόντων,
τῶν τε ἀγιωτάτου ἱπσκοποῦ τῆς ἐκδ-
ξου ταύτης πόλεως, καὶ πάντων τῶν
ὑποδείκτων ἐκταῦθα θεοφιλεστάτων
ἱπσκοπῶν, καὶ τοῦ παντός αὐτῶν
κλήρου, εἰς τὸ τὰ καλῶς πρὸς
ἡμῶν, δυσήνου τε παῖδας παρεισ-
πεπόντος, διασσωθέντα τῆς ὀρθοδό-
ξου πίστεως μὴν σωσθήσομαι· ὥστε
ὑμῶν, σὲ τὸ φαμην, καὶ τῶν ἀγιω-
τατων ἱπσκοπων τῆς Αλεξανδρείας
Κύριλλον, συμβούτους ἀλλήλοις,
ἀποδείξαι τὴν μετὰξὺ ὑμῶν δυσέ-
ρειαν καὶ ἀμφισβήτησιν· ἐπαγγει-
λαμένων ὧν πρὸς ἐπιμὴν ὑπελάβε-
σάντων ἀδελφῶν, ὡς εἰ ὑπογράψαι
τῆ κατὰ τὸν Νεστορίου, καὶ τὴν
τούτου ἀναθηματίως διδασκαλίαν,
οὐδεμία πρὸς θεοῦ ἀιπλογίας
ἀφορμὴ· ἀλλ' αὐτοῖς ὁ ἀγιώτατος
ἱπσκοπος Κύριλλον, καὶ αὐτοῖς
μετ' αὐτῶν, καὶ ὁ ὀσιώτατος τῆς
ἐκδξου Ρώμης ἱπσκοπος Κελεστίνος,
καὶ πάντες ἱπσκοποι τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως ἱερεῖς, τῆ σὴ θεο-
σεβείᾳ κοινωνήσοισι· τῶν ἄλλων, εἰ
γὰρ ἵνα εἴη τὰ ὀφείλοντα διορθωθῆ-
ναι, τὴν πρέπουσαν ἀρχαῶς ἀνα-
μνήσαν λύσιν, ἡ αὐτοὶ ἀναγκαίως
ἀναλαβόντες, καὶ συμπεύσαντες αὐ-
τοῖς ἴδμεν, ἐκ κοινῆ πάντας, ἐπάξετε.
γροῖ

ANNO CHRISTI 431.

νοις πίνω τωτίν ημῶν εἶναι πλὴν
απουδῶν καὶ τὸ τοῦ βουλόμα, μη-
δενὸς ἄλλου δελήσης φρονήσα ποιή-
σαδς, ἢ τῆ παύσης ἐκποδῶν ἐρεδς καὶ
ζηλοπίας χροιδύης, πλὴν εἰρλίω
τῶτίν ἐπιμελῶς καὶ βεβαίως τῆς
ἀγνώτατης ἐκκλησίας, τῆς ἀπαντα-
χοδ τῆς ὀρθοδόξου πίσεως, καὶ διὰ τῶτων
πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμας τῆ τῆ κρείθουος βο-
θεία πῆξαδς, καὶ ἐλθεῖν μὲν παύσης τε-
χυτῆτος ἐν τῆ Νικομηδεῶν πόλει, μη-
δένα τὸ σύνολον ἐπισκόπων μὲν σαυτοῦ
ἐπαγούμνος, πλὴν ὀλίγων τῶν ὑπε-
ρεπουμῶν τῆ σῆ ἀγιότη κληρικῶν.
καὶ διχα παύσης ὑπερδύσεως αουδασον,
εἰδῶς, ὡς καὶ Κύριλλον (C) ἀγνώτατην
ἐπισκοπον ὁμοίως ἐκείσε ἐπειχθεῖται,
καὶ σωδραμεῖν τῆ αὐτῆ παροθυμία,
θείοις ἡμῶν γράμμασι παροπαξέ-
μῶν αὐτῶν τε παρῆρησαντες, μὴ ἄλλως
αὐτῶν παρῆς ἡμας ἐλδύσεαδς, πρὶν ἢ αὐ-
σαυτυχόντες ἀλλήλοις, καὶ τῆς παρῆς
ἑαυτοῖς * ἐχθρας δποδεῖμνοι, εἰς τὸ τῆ
εἰρλίω βεβαιωθεῖται δι' οἰκείας ὁμο-
νοίας, πῶ σκοπῶ τῶν πάντων σιελ-
δῆτε. ὅπρ ἐσεαται καὶ ἐπὶ τῆ σῆ βύλα βεία
σημαῖνομῶν. * αἰδρες γδ ὄντες ἑσοδ-
τοι, οἰς ἐκδέχεται καὶ τὰ τῆς εἰρή-
νης ἀγαθὰ καὶ τὰ τῆς διχονοίας κακαὶ
λαθεῖν ἐκ * ἀνέξονται, * οὐ παρῆτον
παρῆ ἡμῶν ὀφθῆσεαδς, ἀχρῆς ἀν' διορ-
δῶτῆ ταῦτα, ἀπρ ἡμας οὐ μικρῶς ἀδυ-
μῆσαι πεποιήκεν. ἐν ἑσοῦτω δέ, ἐν ὅσῳ
ἢ τε αουδαζομῶν τῆς εἰρλίης, καὶ τῆς
ὁμονοίας τῆς * ἡμετέρας, καὶ τῆς παρῆς
ἀλλήλοις φιλίας, καὶ ἐκ ταῦτης τῆς
παρῆς ἡμας παροδοποιθεῖσης σαυτυ-
χίας βεβαιοδται συγκρότησις, μηδε-
μία δὲ ἐπισκοπικῶν κατσαίσεων,

Cum itaque hoc nostrum esse
studium & consilium non igno-
res, omnibus aliis curis postha-
bitis in hoc vnum incumbere, vt
omni contentione & æmulatione
sublata, pax hæc diligenter ac
firmiter sanctissimis orbis eccle-
siis, quæ vbiq; orthodoxam fi-
dem profitentur, & per illas om-
nibus subditis * nostris cum Dei
auxilio restituatur: vtque ad Ni-
comedie ciuitatem summa cum
celeritate venire matures; nec
vllum omnino episcoporum te-
cum adducas, sed paucos tantum
clericos, qui sanctitati tuæ fa-
mulentur. Omni ergo dilatione
postposita festina, certo tibi per-
suasum habens, Cyrillo sanctis-
simo episcopo per maiestatis
nostræ literas mandatum esse, vt
ipse quoque eadem animi prom-
ptitudine ad eundem locum ac-
currat; ipsique denuntiatum,
nullum prius ad nos aditum ha-
biturum, quam inter vos con-
ueneritis, omnemque mutuam
inimicitiam penitus exueritis,
& ad confirmandam pacem per
propriam concordiam communi
omnium proposito consen-
feritis. Atque hoc ipsum & tuæ
quoque reuerentiæ denuntia-
tum volumus. Etenim viris ad-
co celebribus, vt eos aut bona
pacis, vel mala discordiæ la-
tere possint, nullo modo prius
eos in conspectum nostrum
admittemus, quam ea omnia
correcta emendataque fuerint,
quæ maxima nos ægritudine
affecerunt. Interea vero dum
exoptata pacis concordiaque
& mutuæ inter vos amicitia
conuentio per iter quoque ad
nostrum colloquium confir-
matur, nulla prorsus quorumcumque episcoporum aut creatio,
O o

* τῆ πλὴν
* τῆ ἐχθρῶν
* τῆ ἀδύσεως
* τῆ ἀνέξονται
* τῆ οὐ παρῆτον
* τῆς ἀλλήλοις φιλίας

* vestris

aut depositio, aut quæcumque ordinatio tentabitur: sed si quid interim huiusmodi factum esse contigerit, id immotum & imperturbatum, ecclesiæ catholicæ compositionem expectet; cum religiosissimi clerici ad diuina ministeria exequenda sufficere queant, donec perfecta vnio consequatur. Habes hæc a nobis; nec dubitamus, si sinceram immotamque & Christiana sedulitate dignam animi nostri sententiam inspexeris, quin totis viribus, totaque mentis virtute in hoc incumbes, vt ea omnia, quæ a nostra pietate orthodoxæ fidei, sanctarumque ecclesiarum vniendarum causa, sancita & ordinata sunt, tempestiue conficiantur, nullum eius rei gratia laborem, aut fatigationem, aut ignominiam contemptum, aut iniuriarum condonationem recusans. Si vero (quod non credimus) nostram hanc sententiam, rectumque propositum priuato consilio, humanæque alicuius perturbationis impulsu contemnere ausus fueris, nostraque alia decreta paruifeceris, tibi imputabis, si sanctitas tua promptitudinis, quæ sanctæ Dei ecclesiæ componendæ debetur, neglectæ, meritas pœnas dederit.

ἢ κατατρέξεων, ἢ καὶ οἰασθησῶν χειροτονίας περιλήψεται καινοτομία. ἄλλ' εἰ π καὶ μετὰ τὸ γνῶσθαι συμβέβηκε, τὸ ἐν ἡσυχίᾳ μόνον ἀπερῶν, πλὴν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας φυλαχέτω κατὰ τὰς ἐπαρκουῶτων τῶν ὄντων διαβεβῆστων κληρικῶν, ἀρχαὶ αὐτῶν πλεία ἐνωσις παρακολούθησι, πρὸς τὸ ταῖς θεῖαις ὑποθησίαις ὑπερεῖν. ἔχασ παρ' ἡμῶν ταῦτα καὶ ἐκ ἀμφιβάλλομεν, ὡς παντὶ δένει καὶ πάσῃ δυνάμει, εὐκρινῆ καὶ ἀμετακρίπτῳ ἑωρακῶς πλὴν ἡμετέρων πρὸς θεοῦ, καὶ ἀξίῳ Χριστιανικῆς ἐπιστάσεως, συμπράξει καὶ αὐτὸς, καὶ οὐδένα κάματον, ἢ σκυλμὸν, ἢ χ' ὑβρεως κατὰ φρόνησιν, ἐκ ἀμνηστικῶν ὀργῶν ἀναδέξασθαι παραίτησι, ἵνα ἴσῃ τὰ παρὰ τῆς ἡμετέρας διαβεβῆστων ἐνεκα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν ἐνώσεως πρὸς ἀλλήλους, πᾶσι παραδοτέον. εἰ δὲ, ὅπῃ οὐ πισθίον, ἐκδητὰ ταύτης ἡμῶν τῆς γνώμης, καὶ τῆς οὕτως ἡμῶν ὀρθοῦ βουλήματος φρονήσῃ, ἰδίῳ ἑνὶ σκοπῷ, ἢ ἐνείσῃ ἀνθερπίνου πατρὸς ὑπερῶν, τῶν τε ἄλλων τῶν παρ' ἡμῶν κελυθῶν ἀμελήσας, σαυτῷ λογῆ, εἰ τῆς πρὸς θεοῦ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἐπὶ πλὴν συγκρότησιν τῶν ποδ θεοῦ ἐκκλησιῶν ἐπὶ οἰότητος κατὰ φρονήσασα, ἀξίας ἀμοιβὰς ἀπενέγκηται.

LITERÆ IMPERATORUM * ad beatum Simeonem Styliten.

QUONIAM exploratum habemus, totam reuerentiæ tuæ vitam ad Deum esse conuersam, sicque viuere, vt di-

ΘΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΑΓΟΣΑΛΕΝ ΠΡΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝ ΣΙΜΕΩΝΑ ΣΤΥΛΙΤΗΝ.

ΟΛΟΝ τῆς σῆς διαβεβῆστων ἑπιθυμίας ἐπεσφάσθαι πρὸς θεόν, καὶ οὕτω ζῆν, ὡς διώσθαι τῆ

* al. ad Acacium episcopum Berrhæensem. Et fortasse huius epist. exemplum missum fuit ad utrumque. CAP. XXV.

* ἄλλοι δὲ λέγουσι Σιμόνα.

* ἡλικία